

Ma 10. nezelu po swetej tschojosczi.

Ten weliki lubowar toho zloweznego rodu, Jesus Kristus, kotaryž psched tym městom Jerusalemom goruze dsy plakał, a se swojimi dsami hopokasał jo, až won žedno spodobanje nad teju smerschu toho grěšnika nama; ale zo, aby won se hobroschił a sbožny hordował: ten samy daj, aby jogo słowa teke nam k hutschobe šchli, tał ať jomu wot hutschoby žechu, aby šchyfne twarde hutschoby rosmělitone, a jaden kuždy k wěrnej pokusche sporany, a tał lubej psches zusu, ako psches swoju škodu mudry hordował, a raš to běda sam nad sobu wołasch netrebał. Amen!

Gaž Jesus, nad tym grěšnym městom Jerusalemom goruze dsy plazo, a tym Žydam te Bože schtrofy jich grěchow dla grofy: ga pschafcha se: „zoga jo ten grěch?“ Grěch jo schyčno to, zož pscheschimo Božeje kasni zo; pscheto tał žejo š. Jan (1. Jan. 3, 4): Kuždy, ten grěch zhnyžy, zhni tež tu nepschawdoscz, pscheto ten grěch jo ta nepschawdoscz, abo jaderno wotstupenje wot teje kasni. Ta Boža kasni pať jo dwojaka, jadona tomu zlowečoju do hutschoby pišana kasni, kotaraž naš juž tschochu huzh, kať my se pscheschimo Boga, pscheschimo sebe samych, a toho blišchego sazaržasch dejmy, a k drugemu jo hyschczi jadona sjawjona kasni, kotaruž my we tom swětem pišme nama-kajomy, a kotaraž nam sjawne pokasujo, kať my we našch hutschobe bysch a kať wenkowne se sazaržasch dejmy. (Rom. 7, 7). Zož něto takej Božej kasni napscheschimo jo, to jo grěch! Gaž togodla zloweč to nězhni, zož Bog we swojej š. kasni pschikasał jo, abo gaž won to zhni, zož